

Til lovforslag nr. L 173. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 29. maj 2002*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber, lov om forsikringsvirksomhed, lov om realkredit, lov om forsikringsformidling med flere finansielle love, lov om et skibsfinansieringsinstitut samt lov om markedsføring¹⁾

(Bidragsstruktur, præcisering af kompetenceforholdet ved udstedelse af regler om god skik, nyt kapitalinstrument, fortrinsstilling i konkurs til obligationsejere og swapmodparter)

§ 1

I lov nr. 501 af 7. juni 2001 om finansiel virksomhed foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes som nr. 12 og 13:

»12) *Værdipapirhandler:*

- a) pengeinstitutter,
- b) fondsmæglerselskaber,
- c) realkreditinstitutter,
- d) udenlandske kreditinstitutter og
- e) udenlandske investeringsselskaber.

13) *Investeringselskab:*

En juridisk person, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag.«

2. I § 3, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.:*

»Tilsvarende gælder for udenlandske kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber, der udøver virksomhed her i landet

gennem etablering af filial eller udbud af grænsoverskridende finansielle tjenesteydelser.«

3. § 3, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretnings-skik og god praksis, jf. *stk. 1* samt §§ 3 a og 3 b.«

4. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. En værdipapirhandler skal

- 1) handle loyalt og korrekt over for investorer og i disses bedste interesse og under hensyn til markedets integritet,
- 2) udføre investorenes handler med den nødvendige kompetence, omhu og hurtighed og under hensyn til markedets integritet og investorenes bedste interesse,
- 3) have og effektivt anvende de ressourcer og fremgangsmåder, der er nødvendige for den rette gennemførelse af værdipapirhandelns virksomhed,

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv), (EF-Tidende 2000 nr. L 181 s. 65-74), Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (investeringsservicedirektivet), (EF-Tidende 1993 nr. L 141 s. 27-46) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (kreditinstitutdirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 126 s. 1-59).

- 4) bestræbe sig på, at der ikke opstår interessekonflikter og, når sådanne ikke kan undgås, sørge for, at investorerne behandles korrekt,
- 5) udbede sig oplysninger hos investorerne om deres finansielle stilling, investeringserfaring og målsætninger, som er relevante for gennemførelsen af de ønskede tjenesteydelser, og
- 6) meddele de for investorerne relevante oplysninger i sine kontrakter, herunder hvilken erstatningsordning eller tilsvarende beskyttelse der vil gælde for den påtænkte transaktion, hvilken dækning der ydes i henhold til de pågældende ordninger, eller at sådanne ordninger eller sådan beskyttelse ikke findes.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1-4, finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Finansstyrelsen med de ændringer, der følger af forholdets natur.

§ 3 b. Det påhviler danske værdipapirhandlere samt filialer af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har hjemsted i et tredjeland, hvor filialen har opnået tilladelse her i landet i henhold til lov om banker og sparekasser m.v. og lov om fondsmæglerselskaber, at

- 1) træffe fyldestgørende foranstaltninger for at sikre investorernes ejendomsret til deres værdipapirer samt kontrakter vedrørende valutaspotforretninger i investeringsøjemed med henblik på at opnå fortjeneste på kursændring af valuta og
- 2) organisere og opbygge deres virksomhed på en sådan måde, at risikoen for interessekonflikter både mellem investorerne indbyrdes og mellem investorerne og værdipapirhandleren begrænses mest muligt.

Stk. 2. Værdipapirhandlere omfattet af stk. 1 må ikke uden investorernes udtrykkelige samtykke disponere over disses værdipapirer.

Stk. 3. Værdipapirhandlere omfattet af stk. 1 kan opbevare investorers værdipapirer i samme depot (samledepot), hvis værdipapirhandleren har informeret den enkelte investor om retsvirkningerne heraf og denne har samtykket. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at investorer og værdipapirhandlerens egne værdipapirer opbevares i samme depot. Værdipapirhandleren skal føre et register, hvoraf de enkelte investorers ejerforhold til de registrerede værdipapirer entydigt fremgår.

Stk. 4. I tilfælde af værdipapirhandlerens konkurs, betalingsstandsning eller lignende kan den

enkelte investor på grundlag af registeret udtage sine værdipapirer af et samledepot, såfremt der ikke forinden er tvist om investorens ejendomsret.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fratage værdipapirhandlere retten til at føre samledepot efter stk. 3.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Finansstyrelsen med de ændringer, der følger af forholdets natur.«

5. I § 20, stk. 5, udgår »et særligt«.

6. I § 65, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »træffer«: »), bortset fra §§ 3-3 b.«.

7. I § 65, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »i forbindelse med dets udstedelse af regler«: »og i forbindelse med principielle sager om redelig forretningsskik og god praksis samt tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis, der har videregående betydelige følger for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i henhold til §§ 3-3 b.«.

8. I § 65 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Ved rådets behandling af sager om redelig forretningsskik og god praksis, jf. stk. 2, nr. 2, indkaldes Forbrugerombudsmanden til at deltage i det pågældende dagsordenspunkt. Forbrugerombudsmanden har i sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samme beføjelser som rådets medlemmer.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

9. I § 65, stk. 5, som bliver stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis.«

10. § 68, affattes således:

»§ 68. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag om forbud og påbud vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. §§ 3, 3 a og 3 b. Markedsføringslovens § 13, stk. 1, og § 14, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på sager anlagt af Forbrugerombudsmanden efter denne bestemmelse. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med § 3, stk. 1, og §§ 3 a og 3 b.«

11. I § 72 indsættes efter stk. 1:

»*Stk. 2.* Finanstilsynet afgiver i samarbejde med Forbrugerstyrelsen årligt til økonomi- og

erhvervsministeren en rapport over status for udstedelse af regler om god skik og om erfaringerne med reglernes anvendelse, jf. § 3, stk. 2.«

12. I § 74, stk. 4, ændres »§ 3« til: » §§ 3-3 b«.

13. Efter § 75 indsættes:

»Kapitel 7 a

Afgifter

§ 75 a. Finanstilsynets bevilling fratrukket salg af varer og tjenesteydelser samt renteindtægter dækkes af afgifter fra de virksomheder, som er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. §§ 75 b-75 k.

§ 75 b. Følgende virksomheder betaler årligt et grundbeløb i afgift til Finanstilsynet:

- 1) Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring betaler 510.000 kr.
- 2) ATP-fonden (tillægspension, midlertidig pensionsopsparing og særlig pensionsopsparing) betaler 1.180.000 kr.
- 3) Danmarks Skibskreditfond betaler 230.000 kr.
- 4) Fondsbørser og autoriserede markedspladser betaler et grundbeløb på 9.500 kr. pr. selskab noteret ultimo det foregående år.
- 5) FUTOP Clearingcentralen A/S betaler 250.000 kr.
- 6) Garantifonden for indskydere og investorer betaler 95.000 kr.
- 7) Hver autoriseret pengemarkedsmægler betaler 15.000 kr.
- 8) Hver autoriseret værdipapirmægler betaler 15.000 kr.
- 9) Hver finansiel holdingvirksomhed betaler 5.000 kr.
- 10) Hver udsteder af collateralized mortgage obligations og lignende virksomheder betaler 10.000 kr. pr. serie.
- 11) Hver udsteder af elektroniske penge betaler 10.000 kr.
- 12) Lønmodtagernes Dyrtidsfond betaler 670.000 kr.
- 13) Værdipapircentralen A/S betaler 1.840.000 kr.

Stk. 2. Grundbeløb, jf. stk. 1, reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 75 c. Fondsmæglerselskaber betaler årligt 10,5 promille af deres omkostninger til løn, pro-

vision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Stk. 2. Forsikringsformidlingsvirksomheder betaler årligt 4,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 1.000 kr.

Stk. 3. Innovationsforeninger betaler årligt 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling plus 0,005 promille af deres samlede balance.

Stk. 4. Filialer af udenlandske kreditinstitutter betaler 0,0006 promille af deres samlede balance plus garantier, dog minimum 2.000 kr.

§ 75 d. Pengeinstitutter, sparevirksomheder og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter betaler årligt 49,4 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 75 b og 75 c.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser, dog minimum 2.000 kr.

§ 75 e. Realkreditinstitutter betaler årligt 13,2 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 75 b og 75 c.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum, dog minimum 2.000 kr.

§ 75 f. Forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser betaler årligt 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 75 b og 75 c.

Stk. 2. Afgiften opdeles i to lige store dele. Den ene del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede bruttopræmier og medlemsbidrag. Den anden del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance reduceret med basiskapital, dog minimum 2.000 kr.

§ 75 g. Forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, betaler årligt 14,7 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 75 b og 75 c.

Stk. 2. Afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede direkte og indirekte bruttopræmieindtægter plus bruttoerstatninger, idet der ses bort fra negative præmieindtægter,

dog minimum 2.000 kr. De forsikringsselskaber, som er omfattet af § 192 i lov om forsikringsvirksomhed, betaler dog en minimumsafgift på 800 kr.

§ 75 h. Investeringsforeninger og specialforeninger betaler årligt 4,4 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 75 b og 75 c.

Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balancer.

§ 75 i. Beregning af afgifter fra virksomheder omfattet af §§ 75 d-75 h foretages på grundlag af oplysninger i den for seneste regnskabsår aflagte årsrapport eller i mangel af en sådan den senest indsendte regnskabsindberetning. For så vidt angår forsikringsmæglervirksomheder, foregår beregningen på grundlag af den senest indsendte indtægtsspecifikation.

Stk. 2. Fuldstændig afgiftspligt påhviler enhver finansiel virksomhed og finansiel holdingvirksomhed, der har været under tilsyn en del af det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Hvis to eller flere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn sammenlægges, betaler den fortsættende virksomhed den ophørte virksomheds afgift.

Stk. 4. Hvis en virksomhed ophører med at være under tilsyn på anden måde end ved sammenlægning, fastsættes afgiften for det kalenderår, hvori virksomheden ophører, på følgende måde:

- 1) Virksomheder omfattet af § 75 b betaler grundbeløbet.
- 2) Virksomheder omfattet af § 75 c betaler den fastsatte promille i forhold til afgiftsgrundlaget i det foregående års årsrapport eller indtægtsspecifikation. Hvis ikke det foregående års årsregnskab eller indtægtsspecifikation er indsendt til Finanstilsynet på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning eller indtægtsspecifikation.
- 3) Virksomheder omfattet af §§ 75 d-75 h betaler promillen fra den seneste afgiftsopkrævning i forhold til afgiftsgrundlaget i det seneste års årsrapport. Hvis ikke det seneste års årsrapport er indsendt til Finanstilsynet

på ophørstidspunktet, beregnes afgiften i forhold til afgiftsgrundlaget i den seneste regnskabsindberetning. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde godkende, at afgiftsbetalingen afventer den samlede afgiftsberegning.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde nedsætte afgiften.

§ 75 j. Afgifterne for det pågældende år opkræves primo december med betalingsfrist ultimo året.

Stk. 2. Afgifterne kan inddrives ved udpantning.

§ 75 k. Overskud og underskud reguleres over en opsparingskonto.

Stk. 2. En eventuel difference mellem den opkrævede afgift og den faktisk indbetalte afgift overføres som et samlet beløb til afgiftsopkrævning det efterfølgende finansår.«

§ 2

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 787 af 4. september 2001, som ændret ved § 1 i lov nr. 197 af 9. april 2002 og § 6 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, udgår »med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 22, stk. 2,«.

2. § 21 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kernekapitalen består af indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital samt af overkurs ved emission og reserver. Endvidere kan gældsinstrumenter, jf. § 22, stk. 1, medregnes i kernekapitalen, hvis kernekapitalen efter de i stk. 3 nævnte fradrag udgør mindst 5 pct. af pengeinstituttets vægtede aktiver m.v. Gældsinstrumenter, jf. § 22, stk. 1, må højst medregnes med 15 pct. af kernekapitalen efter de i stk. 3 nævnte fradrag.«

3. § 21 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den supplerende kapital består af opskrivningshenlæggelser, gældsinstrumenter, jf. § 22, stk. 1, der ikke medregnes i kernekapitalen, samt værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, jf. § 22, stk. 2. Den supplerende kapital må ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3.«

4. § 22, stk. 1 og 2, affattes således:

»Gældsinstrumenter medregnes i den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til pengeinstitut-tet.
- 2) Gælden må ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt.
- 3) Gælden må kun tilbagebetales på pengeinstituttets initiativ og med Finanstilsynets tilladelse tidligst 10 år efter indbetalingen, dog således, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen.
- 4) Långiverens krav mod pengeinstituttet skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld samt den i stk. 2 nævnte kapital.
- 5) Långiverens krav mod pengeinstituttet må ikke være dækket af sikkerheder stillet af pengeinstituttet eller de i § 46 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomheder eller på anden måde være sikret en fortrinset i forhold til pengeinstituttets øvrige kreditorer.
- 6) Forrentning af gælden bortfalder, hvis pengeinstituttet ikke har frie reserver i forhold til seneste årsregnskab.
- 7) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af pengeinstituttet.
- 8) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give pengeinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden.
- 9) De for udstedelsen af gældsinstrumenter gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikkebetalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades pengeinstituttet at fortsætte sine aktiviteter.
- 10) Erhvervelse af egne gældsinstrumenter til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet efter nr. 3. Beholdningen af egne gældsinstrumenter samt egne gældsinstrumenter, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af pengeinstituttet, kan ikke medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital.

Stk. 2. Supplerende kapital i form af værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til pengeinstitut-tet.
- 2) De må ikke kunne tilbagebetales på ihænde-haverens initiativ eller uden Finanstilsynets godkendelse.
- 3) Långiverens krav mod pengeinstituttet skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld.
- 4) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give pengeinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden.
- 5) De for udstedelsen af værdipapirerne gæl-dende dokumenter skal indeholde bestem-melse om, at gæld og ikkebetalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades pengeinstituttet at fortsætte sine aktiviteter.
- 6) Når kapitalindskuddet har fast løbetid, ind-skrænkes det beløb, hvormed kapitalind-skuddet medregnes, årligt med 25 pct. af den oprindelige kapital de sidste 3 år inden den aftalte forfalddato.
- 7) Erhvervelse af egne beviser til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 2. Beholdningen af egne beviser samt egne beviser, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af pengeinstituttet, modregnes i kapitalindskuddet efter fradrag i henhold til de i nr. 6 fastsatte regler.«

5. § 22, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

6. § 22, stk. 5, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for kapitalindskuddene i stk. 1 og 2 og kan herunder fastlægge tidspunktet for kapitalindskuddenes nedskrivning og principper for konstatering af nedskrivningsbeløbets størrelse.«

7. § 23 affattes således:

»§ 23. Et pengeinstituts engagement, jf. stk. 5, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital, jf. § 21 a, stk. 1.

Stk. 2. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer.

Stk. 3. Det samlede beløb af et pengeinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital.

Stk. 4. Et pengeinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et pengeinstitut en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. Ved et engagement forstås

- 1) tilgodehavender og kundens uudnyttede trækingsrettigheder,
- 2) garantier og andre poster under strengen,
- 3) kapitalandele og andre værdipapirer,
- 4) rente- og valutakursrelaterede poster,
- 5) aktie- og råvarerelaterede poster og
- 6) andre mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for instituttet.

Stk. 6. De i stk. 1 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 7. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 1, 14. led, i Rådets direktiv (2000/12/EF), betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med vedkommende kreditinstitut.

Stk. 8. Kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i et datterselskab eller en associeret virksomhed, der driver forsikringsvirksomhed, medregnes ikke ved opgørelsen efter stk. 1 og 3 af pengeinstituttets engagement med det pågældende datterselskab. Pengeinstituttet kan dog højst undlade at medregne et beløb svarende til fradraget i pengeinstituttets ansvarlige kapital efter § 21 a, stk. 9.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte yderligere bestemmelser om opgørelsen af engagementer, herunder at der ved beregningen af de i stk. 1 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.«

8. § 23 a ophæves.

9. I § 24, stk. 1, 2. pkt., ændres »de i § 23, stk. 1, og § 23 a, stk. 1, nævnte grænser« til: »den i § 23, stk. 1, nævnte grænse«.

10. § 25 affattes således:

»§ 25. Et pengeinstitut må ikke eje fast ejendom, have kapitalandele i ejendomsselskaber el-

ler have restriksi på leasingaftaler, jf. stk. 4, hvis værdi tilsammen udgør mere end 25 pct. af dets ansvarlige kapital. Dog må pengeinstituttet ikke eje fast ejendom eller kapitalandele i ejendomsselskaber til en værdi, der er højere end 20 pct. af dets ansvarlige kapital.

Stk. 2. Udlån og garantier til datterselskaber, der er ejendomsselskaber, skal medregnes til grænsen nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ejendomme, som et pengeinstitut har erhvervet for derfra at drive egen virksomhed, er ikke omfattet af stk. 1.

Stk. 4. Ved restrisikoen på en leasingaftale forstås forskellen mellem købsprisen på leasingaktivet og nutidsværdien af leasingtagers forpligtelse over for pengeinstituttet efter leasingaftalen.«

11. § 41 affattes således:

»§ 41. Er der inden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 6 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag skriftligt gives meddelelse til enhver af kautionisterne eller til den eller dem af disse, der er bemyndiget til at modtage meddelelsen på samtlige kautionisters vegne. Unndladelse heraf medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod låntageren er blevet forringet ved unndladelen.«

12. § 41 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 41 a. Har en kautionist uden for erhvervsforhold stillet kaution for lån ydet af et pengeinstitut, og udebliver låntager med hovedstol, afdrag eller renter, skal der senest 3 måneder efter de pågældende ydelsers forfaldsdag gives skriftlig meddelelse herom til kautionisten. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis pengeinstituttet giver låntageren henstand, uden at kautionisten har givet samtykke hertil i det konkrete tilfælde.

Stk. 2. Overskrides fristen i stk. 1, kan kautionforpligtelse kun gøres gældende over for kautionisten for det beløb, som låntagers gæld efter den sikrede fordring ville have udgjort, hvis låntager havde betalt alle ydelser rettidigt indtil det tidspunkt, som ligger 3 måneder forud for det tidspunkt, hvor meddelelse gives.

Stk. 3. Overskridelse af fristen i stk. 1 medfører, at pengeinstituttet taber sit krav over for kautionisterne, i det omfang disses regreskrav mod

låntagerne er blevet forringet, selv om nedsættelsen af kautionsforpligtelsen efter stk. 2 tages i betragtning.

Stk. 4. En kautionist kan ikke hæfte for et beløb større end lånets hovedstol eller kredittens maksimum ved kautionsaftalens indgåelse.

Stk. 5. Kautionsaftaler efter stk. 1 skal være skriftlige for at kunne gøres gældende.

Stk. 6. En kautionsforpligtelse efter stk. 1 bortfalder efter 10 år eller, hvis kautionsaftalen er indgået til sikkerhed for en kredit med variabelt beløb eller for et lån uden fast forfaldstidspunkt, efter 5 år, medmindre forpligtelsen forinden er gjort gældende af pengeinstituttet.

Stk. 7. Ved kautionsaftaler efter stk. 1 skal pengeinstituttet årligt og skriftligt meddele kautionisten størrelsen af den gældspost, som kautionen er stillet til sikkerhed for.

§ 41 b. Ved et pengeinstituts tegning af kapitalindskud omfattet af § 22 må instituttet ikke samtidig tilbyde lånefinansiering til køb af kapitalindskud.«

13. § 48 a, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Nævnets formand skal repræsentere juridisk, økonomisk eller regnskabsmæssig sagkundskab, og de øvrige medlemmer skal have en særlig ekspertise i værdiansættelse af aktiver og passiver.«

14. I § 48 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til nævnets virksomhed.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

15. § 52 affattes således:

»**§ 52.** Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

16. § 54, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af bestemmelserne § 1, stk. 3, 5 og 6, §§ 1 a, 2, 4 og 4 a, § 6, stk. 1, § 11, stk. 6, § 15 d, stk. 1, § 15 e, stk. 3, § 15 f, stk. 3, § 15 k, stk. 1, §§ 19 a, 20 og 21, § 22, stk. 3, § 23, stk. 1-4, §§ 24, 25 og 27, § 28, stk. 2, § 29, jf. §§ 30-33, § 34, stk. 1 og 7-10, § 35, § 37, stk. 5, og §§ 38, 39, 39 a, 41 b, 47 og 48 straffes med bøde eller fængsel, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffeloven. Overtrædelse af bestemmelserne i § 42 a, stk. 1, straffes

med bøde. Overtrædelse af aktieselskabslovens § 54, stk. 1, 1.-3. pkt., og stk. 2-4, og § 56, stk. 2, 1. pkt., straffes med bøde.«

§ 3

I lov om fondsmæglerselskaber, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 732 af 17. august 2001, foreta- ges følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, udgår »med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 18, stk. 2,«.

2. § 17, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Kernekapitalen består af indbetalt aktiekapital samt af overkurs ved emission og reserver. Endvidere kan gældsinstrumenter, jf. § 18, stk. 1, medregnes i kernekapitalen, hvis kernekapitalen efter de i stk. 3 nævnte fradrag udgør mindst 5 pct. af fondsmæglerselskabets vægtede aktiver m.v. Gældsinstrumenter, jf. § 18, stk. 1, må højst medregnes med 15 pct. af kernekapitalen efter de i stk. 3 nævnte fradrag.«

3. § 17, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den supplerende kapital består af opskrivningshenlæggelser, gældsinstrumenter, jf. § 18, stk. 1, der ikke medregnes i kernekapita- len, samt værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, jf. § 18, stk. 2. Den sup- plerende kapital må ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3.«

4. § 18, stk. 1 og 2, affattes således:

»Gældsinstrumenter medregnes i den ansvar- lige kapital, såfremt følgende betingelser er op- fyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til fondsmægler- selskabet.
- 2) Gælden må ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt.
- 3) Gælden må kun tilbagebetales på fonds- mæglerselskabets initiativ og med Finanstil- synets tilladelse tidligst 10 år efter indbeta- lingen, dog således, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrie- lse tidligst 5 år efter udstedelsen.
- 4) Långiverens krav mod fondsmæglerselska- bet skal være efterstillet al anden ikkeefter- stillet gæld samt den i stk. 2 nævnte kapital.
- 5) Långiverens krav mod fondsmæglerselska- bet må ikke være dækket af sikkerheder stil- let af fondsmæglerselskabet eller de i § 46 i

lov om finansiel virksomhed nævnte virksomheder eller på anden måde være sikret en fortrinsret i forhold til fondsmæglerselskabets øvrige kreditorer.

- 6) Forrentning af gælden bortfalder, hvis fondsmæglerselskabet ikke har frie reserver i henhold til seneste årsregnskab.
- 7) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af fondsmæglerselskabet.
- 8) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give fondsmæglerselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden.
- 9) De for udstedelsen af gældsinstrumenter gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikkebetalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades fondsmæglerselskabet at fortsætte sine aktiviteter.
- 10) Erhvervelse af egne gældsinstrumenter til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 3. Beholdningen af egne gældsinstrumenter kan ikke medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital.

Stk. 2. Supplerende kapital i form af værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til fondsmæglerselskabet.
- 2) De må ikke kunne tilbagebetales på ihænde-haverens initiativ eller uden Finanstilsynets godkendelse.
- 3) Långiverens krav mod fondsmæglerselskabet skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld.
- 4) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give fondsmæglerselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden.
- 5) De for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikkebetalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades fondsmæglerselskabet at fortsætte sine aktiviteter.
- 6) Når kapitalindskuddet har fast løbetid, indskrænkes det beløb, hvormed kapitalindskuddet medregnes, årligt med 25 pct. af den oprindelige kapital de sidste 3 år inden den aftalte forfaldsdato.

7) Erhvervelse af egne beviser til eje skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 2. Beholdningen af egne beviser modregnes i kapitalindskuddet efter fradrag i henhold til de i nr. 6 fastsatte regler.«

5. § 18, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

6. § 18, stk. 4, der bliver stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for kapitalindskuddene i stk. 1 og 2 og kan herunder fastlægge tidspunktet for kapitalindskuddenes nedskrivning og principper for konstatering af nedskrivningsbeløbets størrelse.«

7. § 19 affattes således:

»**§ 19.** Et fondsmæglerselskabs engagement, jf. stk. 5, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 2. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer.

Stk. 3. Det samlede beløb af et fondsmæglerselskabs engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et fondsmæglerselskab en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. Ved et engagement forstås

- 1) tilgodehavender,
- 2) garantier og andre poster under strengen,
- 3) kapitalandele og andre værdipapirer,
- 4) rente- og valutakursrelaterede poster,
- 5) aktie- og råvarerelaterede poster og
- 6) andre mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for selskabet.

Stk. 6. De i stk. 1 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 7. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 1, 14. led, i Rådets direktiv (2000/12/EF), betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med vedkommende kreditinstitut.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte yderligere bestemmelser om opgørelsen af engagementer, herunder at der ved beregningen af de i stk. 1 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.«

8. § 20 ophæves.

9. I § 21, stk. 1, 2. pkt., ændres »de i § 19, stk. 1, og § 20, stk. 1, nævnte grænser« til: »den i § 19, stk. 1, nævnte grænse«.

10. § 32 affattes således:

»§ 32. Fondsmæglerselskaber under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

11. § 36, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 2, 4, 6 og 7, § 2, stk. 1 og 2, § 5, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, 4, 5 og 7, §§ 12 a og 13, § 16, stk. 3, § 18, stk. 4, § 19, stk. 1-4, § 20 a, § 21, stk. 1, 2, 4 og 5, og §§ 21 a, 23, 28 og 30 straffes med bøde eller fængsel, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

12. I § 38, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 20« til: »§ 19«.

§ 4

I lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 696 af 15. juli 2001, som ændret ved § 2 i lov nr. 197 af 9. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 7, affattes således:

»7) Falck Danmark A/S;«.

2. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ansøgning om koncession til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer) skal være ledsaget af oplysning om, hvem selskabet vil udpege som skadebehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

3. I § 123 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse af regnskaber, der dækker kortere perioder end årsregnskabet.«

4. § 127 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Forsikringssselskaber skal ud over aktiver, der modsvarer solvensmargen med fradrag af de særlige bonushensættelser, til enhver tid have aktiver omfattet af § 128 til en samlet værdi, der mindst modsvarer størrelsen af selskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser.«

5. § 142 affattes således:

»§ 142. Bestemmelsen i aktieselskabslovens § 115, stk. 1, finder ikke anvendelse på en disposition, som er sædvanlig og erhvervsmæssigt begrundet. Finanstilsynet skal dog give tilladelse, når dispositionen vedrører et koncernforbundet selskab.

Stk. 2. Aktieselskabslovens § 115, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på et af et livsforsikrings-selskab inden for genkøbsværdien ydet lån mod pant i forsikringspolice.«

6. § 143 ophæves.

7. I § 151 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Udgifter, der efter skattelovgivningen påhviler administrationsboet, udredes forlods af administrationsboets midler.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

8. I § 240 d, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 29, stk. 6« til: »§ 29, stk. 7«.

9. § 242 affattes således:

»§ 242. Virksomheder under tilsyn efter denne lov, herunder virksomheder i likvidation og administrationsboer, betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

10. I § 260, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 29, stk. 4«, og i 2. pkt. udgår »§ 143«.

§ 5

I realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 768 af 28. august 2001, som ændret ved § 2 i lov nr. 75 af 12. februar 2002, § 3 i lov nr. 197 af 9. april 2002 og § 7 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 53, stk. 1 og 2, affattes således:

»Den ansvarlige kapital skal til enhver tid udgøre mindst 8 pct. af realkreditinstitutets vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko, dog mindst 150 mio. kr. For så vidt angår poster med markedsrisiko, vedrører kravet efter 1. pkt. alene realkreditinstitutets handelsbeholdning, jf. § 53 h, samt valutapositioner.

Stk. 2. Kravet til den ansvarlige kapital, bortset fra kravet om mindst 150 mio. kr., skal være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i realkreditinstituttet i øvrigt.«

2. § 53 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. § 53 a, stk. 3, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelse af den ansvarlige kapital, herunder om medregning af og vilkår for optagelse af andre kapitalelementer.«

4. § 53 b, stk. 1, affattes således:

»Kernekapitalen består af indbetalt aktiekapital, overkurs ved emission, seriereservefonde i serier, hvor der ikke er tilbagebetalingspligt til låntagere, den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, jf. § 57, stk. 2, som ikke kan komme til udbetaling, samt andre reserver. Endvidere kan gældsinstrumenter, jf. § 53 i, stk. 1, medregnes i kernekapitalen, hvis kernekapitalen efter de i stk. 2 nævnte fradrag udgør mindst 5 pct. af realkreditinstitutets vægtede aktiver m.v. Gældsinstrumenter, jf. § 53 i, stk. 1, må højst medregnes med 15 pct. af kernekapitalen efter de i stk. 2 nævnte fradrag.«

5. § 53 c affattes således:

»§ 53 c. Den supplerende kapital består af opskrivningshenlæggelser, den del af seriereservefondene i serier med tilbagebetalingspligt, der modsvarer kravet i § 53, stk. 2, gældsinstrumenter, jf. § 53 i, stk. 1, der ikke medregnes i kernekapitalen, samt værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, jf. § 53 i, stk. 2. Den supplerende kapital må ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til § 53 b, stk. 2.«

6. I § 53 e ændres »§ 53 a, stk. 3« til: »§ 53 a, stk. 2«.

7. § 53 g ophæves.

8. § 53 h, stk. 2, ophæves.

9. Efter § 53 h indsættes:

»§ 53 i. Gældsinstrumenter medregnes i den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til realkreditinstituttet.
- 2) Gælden må ikke forfalde på et forud aftalt tidspunkt.
- 3) Gælden må kun tilbagebetales på realkreditinstitutets initiativ og med Finanstilsynets godkendelse tidligst 10 år efter indbetalingen, dog således, at Finanstilsynet under særlige omstændigheder kan tillade indfrielse tidligst 5 år efter udstedelsen.
- 4) Långiverens krav mod realkreditinstituttet skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld samt den i stk. 2 nævnte kapital.
- 5) Långiverens krav mod realkreditinstituttet må ikke være dækket af sikkerheder stillet af realkreditinstituttet eller de i § 46 i lov om finansiel virksomhed nævnte virksomheder eller på anden måde være sikret en fortrinnsret i forhold til realkreditinstitutets øvrige kreditorer.
- 6) Forrentning af gælden bortfalder, hvis realkreditinstituttet ikke har frie reserver i henhold til seneste årsregnskab.
- 7) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af realkreditinstituttet.
- 8) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give realkreditinstituttet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden.
- 9) De for udstedelsen af gældsinstrumenter gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikkebetalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades realkreditinstituttet at fortsætte sine aktiviteter.
- 10) Erhvervelse af egne gældsinstrumenter til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 3. Beholdningen af egne gældsinstrumenter samt egne gældsinstrumenter, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af realkreditinstituttet, kan ikke

medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital.

Stk. 2. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, herefter kaldet »kapitalindskud«, medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Beløbet skal være indbetalt til realkreditinstituttet.
- 2) Kapitalindskud må ikke kunne tilbagebetales på ihændeherens initiativ eller uden Finanstilsynets godkendelse.
- 3) Långiverens krav mod realkreditinstituttet skal være efterstillet al anden ikkeefterstillet gæld.
- 4) Der må kun betales forfaldne renter på kapitalinskuddet, såfremt solvenskravet, jf. § 53, stk. 1 og 2, er opfyldt på forfaldstidspunktet.
- 5) Ikkebetalte renter, der er udskudt, jf. nr. 4, forfalder først til betaling, når realkreditinstituttet på ny opfylder solvenskravet, jf. § 53, stk. 1 og 2, og hvis Finanstilsynet forud har givet samtykke hertil, eller ved indtræden af forfaldsdatoen for kapitalinskuddet.
- 6) Når kapitalinskuddet har fast løbetid, indskrænkes det beløb, hvormed kapitalinskuddet medregnes, årligt med 25 pct. af den oprindelige kapital de sidste 3 år inden den aftalte forfaldsdato.
- 7) Realkreditinstituttets øverste myndighed skal have ret til at nedskrive kapitalinskuddet og ikkebetalte renter, når seriereservefondene ikke længere har kernekapital, eller når en eventuel aktiekapital er nedskrevet helt, og såfremt instituttet enten efter nedskrivningen får tilført ny kapital, således at det opfylder solvenskravet, eller fusioneres med et andet institut. Kapitalinskuddet og ikkebetalte renter kan nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af instituttets eksterne revision og Finanstilsynet.
- 8) Erhvervelse af egne beviser til eje på mere end 2 pct. af den udstedte kapital skal godkendes af Finanstilsynet i henhold til nr. 2. Beholdningen af egne beviser samt egne beviser, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier, som er ydet af realkreditinstituttet, modregnes i kapitalinskuddet efter fradrag i henhold til de i nr. 6 fastsatte regler.

Stk. 3. Udstedes kapital som nævnt i stk. 1 og 2 i form af massegældsbreve, skal realkreditinstituttet benævne disse kapitalbeviser.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for kapitalinskuddene i stk. 1 og 2 og kan herunder fastlægge tidspunktet for kapitalinskuddenes nedskrivning og principper for konstatering af nedskrivningsbeløbets størrelse.«

10. I § 63, stk. 1, ændres »§ 65 c, stk. 1,« til: »§ 65 b, stk. 1«.

11. § 65 a affattes således:

»§ 65 a. Et realkreditinstituts engagement, jf. § 65 b, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital, jf. § 53 a.

Stk. 2. Det samlede beløb af et realkreditinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital.

Stk. 3. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer.

Stk. 4. Et realkreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 2 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et realkreditinstitut en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. De i stk. 1 og 2 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til kapitel 5 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 6. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 1, 14. led, i Rådets direktiv (2000/12/EF), betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med vedkommende kreditinstitut. Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter alene garantier, der er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.

Stk. 7. Kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i et datterselskab, der driver forsikringsvirksomhed, medregnes ikke ved opgørelsen efter stk. 1 og 2 af realkreditinstituttets engagement med det pågældende datterselskab. Realkreditinstituttet kan dog højst undlade at med-

regne et beløb svarende til fradraget i realkreditinstituttets ansvarlige kapital efter § 53 d, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om, at der ved beregningen af de i stk. 1 og 2 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.«

12. § 65 b, stk. 1, affattes således:

»Ved et engagement forstås

- 1) udlån efter kapitel 5,
- 2) reservefondslån,
- 3) realkreditobligationer og andre værdipapirer udstedt af kunden,
- 4) kapitalandele,
- 5) garantier og andre poster under strengen,
- 6) rente- og valutakursrelaterede poster,
- 7) andre mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for instituttet.«

13. § 65 c ophæves.

14. I § 65 d udgår », og § 65 c, stk. 6, 2. pkt.«

15. § 95 affattes således:

»§ 95. Realkreditinstitutter under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 6

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. marts 2001, som ændret ved § 89 i lov nr. 501 af 7. juni 2001, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a ændres »§§ 4 a, 5 og 6« til: »§ 4 a samt § 3 a og § 3 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed«.

2. §§ 5 og 6 ophæves.

3. § 85 affattes således:

»§ 85. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

4. I § 93, stk. 1, 1. pkt., udgår », § 6, stk. 2 og 3«, og i § 93, stk. 1, 2. pkt., udgår », § 5, § 6, stk. 1«.

§ 7

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 672 af 9. juli 2001, som ændret ved

§ 7 i lov nr. 234 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Forsikringsmæglerselskaber er forpligtede til at benytte betegnelsen »forsikringsmæglerselskab« eller deraf dannede forkortelser i deres navn. En person, der har fået Finanstilsynets tilladelse, jf. § 3, stk. 1, og § 4, stk. 3, som ansat forsikringsmægler, er forpligtet til ved udøvelse af forsikringsmæglervirksomhed at benytte betegnelsen »forsikringsmægler«. Dette indebærer, at andre betegnelser som f.eks. »registreret«, »statsautoriseret« eller »godkendt« ikke samtidig kan tilføjes navnet.

Stk. 2. Andre virksomheder og personer må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnede til at fremkalde det indtryk, at de er forsikringsmæglerselskaber eller forsikringsmæglere.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsetik og god praksis, jf. lov om finansiel virksomhed § 3, stk. 2.«

3. I § 13, stk. 5, indsættes efter »En forsikringsmægler«: »og dennes ansatte«.

4. § 18, stk. 1, affattes således:

»Et forsikringsmæglerselskab eller en forsikringsmægler skal indberette kalenderårets indtjening med specifikation af indtægternes fordeling på forsikringsselskaber, andre forsikringsmæglere eller forsikringsmæglerselskaber og kunder samt angive fordelingen af det til forsikringsselskaberne formidlede præmiebeløb. Indberetningen skal være modtaget i Finanstilsynet senest 5 måneder efter kalenderårets udløb. Indberetningen skal være forsynet med en erklæring fra en statsautoriseret eller registreret revisor om indberetningens overensstemmelse med de modtagne opgørelser fra forsikringsselskaber, forsikringsmæglere og forsikringsmæglerselskaber samt forsikringsmæglerens bogføring.«

5. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den indberetning, der er nævnt i stk. 1, foretages og indsendes efter regler fastsat af Finanstilsynet.«

6. § 19, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Finanstilsynet tilbagekalder et forsikringsmæglerselskabs tilladelse,

- 1) hvis der ikke længere er etableret behørig sikkerhed, jf. § 16,
- 2) hvis der på baggrund af den specifikation, der er nævnt i § 18, stk. 1, ikke kan antages at foreligge den fornødne uafhængighed,
- 3) hvis forsikringsmæglerselskabet gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af loven, eller
- 4) i de i § 5, stk. 1-3, nævnte tilfælde.

Stk. 2. Finanstilsynet tilbagekalder tilladelsen for en forsikringsmægler, der udøver virksomhed som enkeltmand eller som interessentskab i de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte tilfælde.

Stk. 3. Finanstilsynet tilbagekalder en ansat forsikringsmæglers tilladelse, såfremt

- 1) betingelsen i § 15 ikke længere er til stede eller
- 2) vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelserne i denne lov samt i grov eller gentagen forsømmelse i udøvelsen af virksomhed som forsikringsmægler og Finanstilsynet finder, at de udviste forhold giver grund til at antage, at den pågældende ikke fremtidig vil udøve sådan virksomhed på forsvarlig måde.»

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

7. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 5, og i § 19, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2, nr. 8« til: »stk. 3, nr. 2«.

8. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Afgørelse af sager omfattet af stk. 1, nr. 4, træffes af domstolene. Øvrige afgørelser om tilbagekaldelse af tilladelse træffes af Finanstilsynet.«

9. § 19, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

- »Stk. 7. Tilladelse kan opnås på ny, såfremt
- 1) forsikringsmæglerselskabet opfylder betingelserne i § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1 og 2,
 - 2) forsikringsmægleren opfylder betingelserne i § 4, stk. 2, nr. 1-4 og 7-11, eller
 - 3) den ansatte forsikringsmægler opfylder betingelserne i § 4, stk. 2, nr. 1-4 og 7-10.«

10. § 19, stk. 7, der bliver stk. 8, ophæves.

11. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Tilladelsen til at udøve forsikringsmæglervirksomhed bortfalder, når

- 1) Finanstilsynet modtager underretning om forsikringsmæglervirksomhedens ophør,
- 2) en forsikringsmægler, der udøver virksomhed som enkeltmand eller som interessent, ikke opfylder betingelserne i § 4, stk. 2, nr. 1, 2 og 4,
- 3) en ansat forsikringsmægler ikke opfylder betingelserne i § 4, stk. 1 og 2, eller
- 4) en forsikringsmægler dør.

§ 19 b. Såfremt Finanstilsynet har tilbagekaldt et forsikringsmæglerselskabs eller en forsikringsmæglers tilladelse eller tilladelsen er bortfaldet, bortfalder samtidig den ansatte forsikringsmæglers tilladelse, medmindre den pågældende kan dokumentere at have fået anden ansættelse som forsikringsmægler.

Stk. 2. En forsikringsmægler kan begære sin tilladelse som forsikringsmægler deponeret. Tilladelsen kan opnås på ny, såfremt forsikringsmægleren opfylder betingelserne i § 4, stk. 2, nr. 1-4 og 7-11, eller den ansatte forsikringsmægler opfylder betingelserne i § 4, stk. 2, nr. 1-4 og 7-10.«

12. § 20 affattes således:

»§ 20. Når tilladelsen til at drive forsikringsmæglervirksomhed er tilbagekaldt, bortfaldet eller deponeret, skal forsikringsmæglervirksomheden afvikles. Anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Ved tilbagekaldelse, bortfald eller deponering af en tilladelse fremsender Finanstilsynet samtidig en genpart heraf til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.«

13. § 29 affattes således:

»§ 29. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

14. I § 32, stk. 2, indsættes efter »§ 16, stk. 5«: »og § 31, stk. 5.«.

§ 8

I lov nr. 502 af 7. juni 2001 om udstedere af elektroniske penge foretages følgende ændring:

1. § 32 affattes således:

»§ 32. Udstedere af elektroniske penge under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 9

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 158 af 7. marts 2001, som ændret ved § 1 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretnings-skik og god praksis, jf. lov om finansiel virksomhed, § 3, stk. 2.«

2. I § 44, stk. 2, udgår ordene »samt anden information til investorerne«.

3. § 81 affattes således:

»§ 81. Investeringsforeninger og specialforeninger under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 10

I lov om sparevirksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 11. januar 2002, som ændret ved § 4 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Virksomheder under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

2. § 11, stk. 5 og 6, ophæves.

§ 11

I lov nr. 1328 af 20. december 2000 om innovationsforeninger, som ændret ved § 2 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretnings-

skik og god praksis, jf. lov om finansiel virksomhed, § 3, stk. 2.«

2. § 56 affattes således:

»§ 56. Innovationsforeninger under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 12

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 5 af 4. januar 2001, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 7. juni 2001, affattes § 27 d således:

»§ 27 d. Arbejdsmarkedets Tillægspension betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 13

I lov om Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 910 af 12. oktober 2001, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Lønmodtagernes Dyrtdidsfond betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

2. § 10, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

§ 14

I lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 503 af 7. juni 2001, affattes § 57 o således:

»§ 57 o. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdoms-sikring betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 15

I lov om en garantifond for indskydere og investorer, jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 23. februar 2001, affattes § 21, stk. 2, således:

»Stk. 2. Fonden betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed m.v.

§ 16

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 159 af 8. marts 2001, som ændret ved § 3 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretnings-skik og god praksis, jf. lov om finansiel virksomhed § 3, stk. 2.«

2. § 67 affattes således:

»§ 67. Pensionskasser under tilsyn efter denne lov betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 17

I lov om et skibsfinansieringsinstitut, jf. lovbekendtgørelse nr. 264 af 4. maj 1999, som ændret ved § 5 i lov nr. 392 af 30. maj 2000 og § 5 i lov nr. 233 af 29. april 2002, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Erklæres instituttet konkurs, anvendes midler opgjort efter fradrag af udgifter til konkursboets behandling og lignende, herunder udgifter til kurator, personale m.v., til betaling af krav fra indehavere af kasseobligationer og krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til afdækning af rente- og valutaforskelle mellem udlån og kasseobligationer samt krav på de fra konkursdekretets afsigelse påløbne renter på de nævnte fordringer. Midler, der anvendes efter 1. pkt., kan dog højst udgøre de til kasseobligationerne svarende aktiver, herunder de instituttet tilhørende pantebreve, indskud, værdipapirer og fordringer vedrørende de til kasseobligationerne svarende finansielle instrumenter. Overskydende midler indgår herefter i konkursmassen, jf. konkurslovens § 32.

Stk. 2. Konkursmassen anvendes til betaling af krav i overensstemmelse med reglerne i konkurslovens kapitel 10. Krav fra indehavere af kasseobligationer og krav fra fordringshavere i henhold til aftaler om finansielle instrumenter indgået af instituttet til afdækning af rente- og valutaforskelle mellem udlån og kasseobligationer samt krav på de fra konkursdekretets afsigel-

se påløbne renter på de nævnte fordringer betales dog i lige forhold efter de i konkurslovens § 96 nævnte krav, men før de i konkurslovens § 97 nævnte fordringer.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Institutet betaler afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes efter kapitel 7 a i lov om finansiel virksomhed.«

§ 18

I lov om markedsføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 699 af 17. juli 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler om god skik på det pågældende område.«

2. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Stk. 1-4 finder ikke anvendelse for finansielle virksomheder, i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har fastsat regler om de i stk. 1-4 nævnte forhold.«

3. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Forbrugerombudsmanden kan uanset stk. 1-4 ikke udstede retningslinjer, der alene retter sig mod finansielle virksomheder.«

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2002, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgifter i § 1, nr. 13, opkræves med virkning fra den 1. januar 2002. Indberetninger efter § 7, nr. 4, skal foretages for kalenderåret 2001.

Stk. 3. § 2, nr. 1-10 og 15, § 3, nr. 1-9, 11 og 12, samt § 5, nr. 1-14, træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 4. Bank- og sparekasselovens § 41 a, stk. 4-6, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 12, finder anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået den 1. juli 2002 eller senere.

§ 20*Overgangsbestemmelser*

Stk. 1. Indberetninger efter § 7, nr. 4, for kalenderåret 2001 skal foretages inden den 1. september 2002.

Stk. 2. Bank- og sparekasselovens § 41 a, stk. 4-7, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 12, finder ikke anvendelse på kautionsaftaler, der er indgået før den 1. juli 2002. Bank- og sparekasselovens § 41 a, stk. 1-3, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 12, finder kun anvendelse, hvis de pågældende ydelser er forfaldne efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Akkumuleret overskud, jf. lovens § 1, nr. 13, til videreførelse ultimo 2001 opkræves i ekstraafgift fra de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder over 4 år. Afgiften fordeles forholdsmæssigt mellem de virksomheder, som betaler mere end minimumsafgift.

Stk. 4. Selskaber, der ved lovens ikrafttræden har koncession til forsikringsklasse 10 (ansvarsforsikring for motordrevne landkøretøjer), skal senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden oplyse Finanstilsynet om, hvem de har udpeget som

skadebehandlingsrepræsentant i hvert af de øvrige lande i Den Europæiske Union.

Stk. 5. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af markedsføringslovens § 17 inden lovens ikrafttræden, finder fortsat anvendelse for finansielle virksomheder, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af § 3, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

§ 21

Stk. 1. Bortset fra § 1, nr. 13, gælder loven ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 4 og 7 kan ikke sættes i kraft for Færøerne. Det samme gælder § 1, for så vidt angår forsikringsvirksomhed.

POUL NØDGAARD

/ Inge Dahl-Sørensen